



ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני פרשת וארא תשפ"ב



בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il



סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א. לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וארא תשפ"ב – ההסתרים שבדרך לגאולה

ההבדל בין גלות לגאולה הוא באמת המצב של עם ישראל, הגשמי, הרוחני, וההתגלות של הבורא יתברך – אם יש בית מקדש או אין בית מקדש, אם אנחנו בארץ או בחו"ל, כל הדברים האלה, אם אנחנו עובדים את ה', מקיימים את התורה או לא. אלה הפרמטרים שגורמים או לגלות או לגאולה.

העולם הזה הוא עולם גשמי. והבן אדם הוא הרכבה של גוף גשמי עם נרנח"י רוחני. נרנח"י – נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה. וההרכבה הזו, המרכבה הזו, קשה. אם היינו מלאכים, הכל היה טוב. אבל המלאכים, אין להם גוף גשמי, ואין להם יצר הרע. ולנו יש.

וה' יתברך רוצה להתגלות בעולם הזה, וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם.

עם ישראל צריך להקים את המקדש, וה' יתברך שוכן בתוכם, בתוך בני ישראל – מתגלה, מתגלה בקודש הקודשים, וגם הנהגתו מתגלה בכל העולם.

אז בקודש הקודשים ההתגלות שלו היא על ידי השכינה הקדושה – זה קִצָּה התגלותו של ה' פה, מה שהוא קבע יתברך שיתגלה בעולם הזה – שהיא בחינת נוק'.

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן בפרשת השבוע "וארא" תשפ"ב.

והפרשה מתחילה בתגובה של ה' יתברך, ישתבח שמו לעד, על דבריו של משה, שאמר לו: "לָמָּה הִרְעַנְתָּה לְעַם הַזֶּה". והתגובה היא מצד מידת הדין – האלקים מדבר עם משה ואומר לו: 'אני ה', אני הוי"ה'. בכל זאת אני הוי"ה, אבל מדבר אליו בתוכחה, ואומר לו שלאבות הקדושים הוא התגלה בשם "אל שדי", והם לא... בלשון שלנו, והם לא שאלו שאלות, והם לא הקשו קושיות.

ואתה – אני נגליתי אליך בשם הוי"ה, שזה שם שהוא מקיים את מה שהוא מבטיח – ואתה שואל "לָמָּה הִרְעַנְתָּה?"

טוב, יש פה דברים עמוקים-עמוקים מאד מאד. "מה אנו מה חיינו", אבל בשם ה' נעשה ונצליח! ננסה להבין את מפת הקרב.

אמרנו בפעם הקודמת שיש בעולם שני דברים – גלות וגאולה. זה כל הסיפור: 'גלות וגאולה'. ובאמצע, מגלות לגאולה, יש גאולה זמנית – כמו גאולת מצרים, שאמנם יצאנו ממצרים, אבל אנחנו עדיין בגלות בסופו של דבר עד הגאולה האחרונה, האמיתית, גאולת עולמים, שאז העולם הזה משתנה, ה' הורג ליצר הרע, מתחיל עולם קבלת השכר, ויש גילוי פנים.

שיתכנסו בתוך גוף אחד. אינני יודע, אין הכרעה בזה. אבל זה יתגלגל לפי רצונו יתברך, מתי שירצה, איך שירצה, בעזרת ה' במהרה ברחמים.

אז יש הבדל בין האבות הקדושים, שה' יתברך התגלה אליהם בשם "אל שדי", ולא בשם הוי"ה – שהוא שם יותר, נקרא לזה, יותר עיקרי, כי הוא כולל את כל השמות. אז כביכול הגילוי לאבות היה פחות ברור, פחות גלוי, לעומת הגילוי שהתגלה ה' יתברך למשה. והאבות הקדושים לא שאלו שאלות, ומשה רבנו שואל שאלות על ההנהגה. מההתחלה הוא הקשה כשהוא לא רצה לקבל את השליחות בסנה.

ויאמר לזכותו, הוא יענו מאד מכל האדם, הוא עבד נאמן ורועה נאמן, הוא דאג לעם ישראל. הוא לא סתם שאל "למה הרעתה לעם הזה" – אתה שלחת אותי להיות שליח לעורר את עם ישראל כדי להכין אותם לגאולה, לגאולת מצרים, ובמקום שיהיה להם טוב יותר, נהיה גרוע יותר! אז מה יהיה?! עכשיו אתה שולח אותי לפרעה, הוא אומר, במלים שלי, עם ישראל לא שמע לי – אז איך ישמע פרעה, ואני ערל שפתיים? ראה את החסרון שלו. יש פה הרבה מה 'לחפור' כמו שאומרים היום, כן? מה להתעמק.

אז אפשר לומר שהאבות הקדושים, התפקיד שלהם שונה, הנסיונות שלהם היו שונים מהנסיונות והתפקיד של משה רבנו.

ואברהם אבינו הוא ראשון המאמינים, הוא צריך לעבור עשרה נסיונות, הוא צריך להמליך את ה' יתברך בעולם, לפרסם את האמונה, למסור את הנפש, הוא גם עשה גרים – אבל הוא לא היה צריך לגאול את ישראל.

אין לנו תפיסה והשגה כלל בבורא יתברך. אנחנו לא יכולים להגדיר אותו, אין הגדרה. אין לו שם גם. כל השמות והכינויים זה רק להנהגתו. ויש קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי. קו ימין – חסד. קו שמאל – דין. קו אמצעי – רחמים, מידת האמת. אברהם, יצחק, יעקב, האבות הקדושים, הם מרכבה לשלושת הקווים.

זאת אומרת שאותה ההנהגה, אותו קו, מונהג על ידיהם. הם הגופים שנמצאים בעולם הזה עם הנרנח"י שלהם, עם הבחינה שלהם, עם שורש נשמתם, עם תפקידם ועבודתם – שגורמים להשראה של קו ימין או קו שמאל או קו אמצעי – האבות הקדושים, שבזכותם העולם קיים. ואנחנו נגאל בזכותם כי ה' נשבע להם שיגאל אותנו.

הרגל הרביעית של המרכבה – מי שרגל רביעית, זה דווקא דוד המלך, בחינת מלכות, ה"א האחרונה, כן? יהיה:

אברהם ויצחק זה יו"ד ו-ה"א. וא"ו זה יעקב. השפיץ למטה זה יוסף. והה"א האחרונה, מרכבה של הה"א האחרונה – זה דוד מלך ישראל חי וקיים.

מבינים למה צריך את מלכות דוד? – זה לא סתם, כי הוא הנשמה, הוא הצינור, שנבחר משמים להיות מרכבה לבחינה הזו של ה"מלכות", מלכות ישראל, מלכות יהודה. מלכות ישראל – אני מתכוון של עם ישראל, של כל עם ישראל. אז דוד הוא השורש של משיח בן דוד, שיבוא במהרה בעזרת ה' ויגאל אותנו גאולת עולמים.

משיח בן יוסף, הוא רק מתחיל את הגאולה. משיח בן דוד מסיים את הגאולה. ויש דעה שיבואו שלושת המשיחים ביחד. המשיח השלישי, זה משה רבנו, כי יש דעה שהגואל האחרון זה הגואל הראשון. אז יכול להיות שיבואו ביחד, יכול להיות

"אנשים לפעמים מרגישים בנוח. יש להם טענות ומענות כלפי שמים. זה דבר חמור. תמיד צריך לדבר עם אבא שבשמים עם יראה וכבוד גדול, גם עם אהבה וגם עם הכנעה וביטול וזהירות. לדבר כמו עם אבא – כן, אבל בכבוד גדול, כעני העומד בפתח, כעבד לפני רבו, לא להרגיש בנוח."

יצחק אבינו עשה מה שעשה, היה מרכבה ליראה, מסר את נפשו בעקידה – אבל הוא לא היה צריך להיות הגואל.

יעקב אבינו בחיר האבות, מטתו היתה שלמה, הוא היה צריך להוציא את האמהות ואת השבטים מהכח אל הפועל, להוציא אותם מהקליפה, זה היסוד של עם ישראל.

כל אחד, ניסו אותו בנסיונות שניסו אותו – בהתאם לתפקידו.

בן אדם, יש לו שורש נשמה למעלה – משם הוא מקבל את השפע שלו. יש גם את מקור היניקה. לפעמים יש גם כמה שורשים לאדם. למשל בדור הזה, כי אנחנו דור אחרון שבאחרון, אז בדרך כלל אין רק שורש אחד, יש כמה ניצוצות מגולגלים בבן אדם, והוא בעצמו לא יודע על זה כלום. אבל גם אם הוא ידע, אם יגלו לו משמים – לא פשוט כל זה.

בכלל, אנחנו בעולם גשמי – גילויים מהשמים! בתוך הנביא! הוא גדול הנביאים, משה רבנו! זה לא דבר פשוט, כן? אומר הרמח"ל שבתחילת ההכנה לנבואה מביאים לבן אדם התגלויות מהסטרא אחרא או מעורבב, עד שהוא מזדכך, מקבל הדרכה – ממי יקבל הדרכה משה רבנו? מפרעה! חס וחלילה, לא – מרבו המלאך, היה לו מלאך רב, רב שלו, וגם משמים ישירות כי הוא היה נביא.

ולמרות שה' יתברך, כבר אמרנו, הוא סיפר לו את כל התכנית, שהוא יכביד את לבו של פרעה ושאהרן יעזור לו ויהיה לימינו, והוא ישמח על זה שזכה משה רבנו להיות הגואל, וכל זה מתקיים – למרות כל זה, משה רבנו, קשה לו.

קשה מאד מאד לקשר עליונים ותחתונים, תחתונים עם עליונים, כמעט בלתי אפשרי! ראינו שבאמת הנביאים לא הצליחו ממש להחזיר את עם ישראל בתשובה. בכל זאת יצאנו לגלות – גלות בבל, ועכשיו גלות אדום הזאת, שנמשכת ונמשכת כבר אלפיים שנה, כי הטבע והיצר הרע הפרטי והכללי, יש להם כח.

כשבן אדם בתוך הגוף, בהסתר פנים, הוא צריך כל הזמן לאכול ולשתות ולישון,

ולשמור על הקור ועל החום וכל הצרכים שלו. תחשבו על זה: אם בן אדם לא אוכל הוא מת, אם הוא לא שותה הוא מת, אם קר לו הוא מת, אם חם לו הוא מת, זה לא פשוט! אנחנו פה בתוך העולם. ואומות העולם אז עבדו עבודה זרה, ויש גם היום שעובדים עבודה זרה.

אז יש פה "זה לעומת זה" שאנשים יכולים לטעות חלילה וללכת אחרי עבודה זרה, זה לא משהו פשוט. עם ישראל היה משועבד במצרים, לא רק בגשמיות, גם ברוחניות. כן, היה חושך גדול. פתאום בא הגואל, משה רבנו, צריך 'לנער' אותם, לגייס אותם, להכין אותם, ללכת לפרעה ראש הקליפה, להגיד לו 'שחרר את עם ישראל, תן לנו ללכת'. הוא בטח שלא רוצה לשחרר כי הוא מפסיד – גם גשמיות, גם יניקה רוחנית, וגם הוא יגיד לו מה לעשות? הוא פרעה!

אז כל ההתערבות הזאת משמים, שמעל הטבע לגמרי בתוך הטבע, זאת אומרת בתוך משה רבנו, שהוא קיבל את השליחות בסנה, ועכשיו שה' מדבר איתו גם במצרים, נותן לו הוראות מה לעשות – הוא בא להוציא מהכח אל הפועל את ההוראות, וזה לא הולך: פרעה לא שומע בקולו, עם ישראל לא שומע בקולו, פרעה עוד פעם לא שומע בקולו, למרות שהוא עושה כמה אותות, ולמרות שהוא מתחיל כבר להיות שליח לתת את המכות כמו שצריך – עדיין יש ערפל קרב.

ופרעה לא רק מכביד את לבו בזה שהוא לא רוצה לשחרר אותם, הוא מכביד את העבודה! אז עם ישראל מתחיל לצעוק: 'מה עשית לנו? אתה דיברת על הגאולה, תראה מה נהיה!' אז מה יעשה משה רבנו? פונה לה'. אבל כשפונים לה' צריך זהירות. אנחנו, אין לנו השגה במשה רבנו, אבל אנחנו הקטנים, האפסיים, הכלומניקים, צריכים להיזהר מאד. מאד.

אנשים לפעמים מרגישים בנוח. יש להם טענות ומענות כלפי שמים. זה דבר חמור. תמיד צריך לדבר עם אבא שבשמים עם יראה וכבוד גדול, גם עם אהבה וגם עם הכנעה וביטול וזהירות. לדבר כמו עם אבא – כן, אבל בכבוד גדול, כעני העומד בפתח, כעבד לפני רבו, לא 'להרגיש בנוח'.

אדם רוצה להפעיל משהו, פתאום זה לא עובד. הוא לא מבין למה זה לא עובד. אהה הוא עושה ככה, עושה ככה – פתאום זה עובד.

אז בתוך העולם הזה, עם הקטרוגים של מידת הדין שהסטרא אחרא מקטרגת – יכולים להתקלקל דברים באמצע, כמו שיעקב אמר: "שמא יגרום החטא". אמנם אבא שבשמים הבטיח, אבל אולי גרם החטא בינתיים. בן אדם כל רגע יכול לחטוא – מחשבה דיבור ומעשה, מספיק שהוא לא עושה במדויק ו'לְשָׁמָּה', או עם חשק או עם אש כמו שצריך, שזו כבר לא העבודה המדויקת – אז זה כבר יכול לעשות חלילה קטרוגים. בעיה.

אז כאן אנחנו רואים שה' יתברך מדבר איתו בתקיפות – אבל אחר כך הוא כבר חוזר לדבר איתו בשם הוי"ה. לא ממשיך עם התקיפות, כי משה רבנו עבד נאמן, עבד נאמן, עניו מאד מכל האדם, רועה נאמן. אז אפשר קצת, איך אומרים: ה' קצת העמיד אותו במקום – אבל זהו. אהבה גדולה ה' יתברך אוהב את משה רבנו, וסומך עליו, ושמח בו. אין כמו משה רבנו!

אז יש את כל התהליכים האלה והנסיונות – והנסיונות שבתוך הנסיונות, כל המורכבות.

בינתיים עולם כמנהגו נוהג: צריך להמשיך לאכול ולשתות ולישון ולקום בבוקר, והשמש זורחת. אז יופי שבא הזקן הזה ורוצה לגאול אותנו – אבל צריך ללכת לעבודה מחר, לא? זה איזה חלום כזה נראה, כמו איזה חלום. מכובד העבודה כבר קשה להאמין. בן אדם כבר נהיה: "וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כְּחֹבְלִים וְכֹן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם".

משה רבנו, הוא בא בדרישה "למה הִרְעַתָּה", בגלל שהוא דאג לעם ישראל ודאג לגאולה, ושלא יתחלל שמו יתברך, כי 'באתי, דיברתי בשמך. ותראה, נהיה יותר גרוע. אז זה היפך מקידוש ה'. אז זו בעיה'.

טוב, אנחנו רואים שהגאולה, גאולת מצרים, 'קמעא קמעא', גם כן בשלבים, אמנם באים מהר אבל בא בשלבים, וכל הזמן יש בירור האם יאמינו בה' ובמשה עבדו – גם ליהודים, גם לגרים, גם לגרים של הערב רב, שהם לא היו לשם שמים, וגם המצרים וגם החרטומים, וגם פרעה ושרי פרעה, כולם. מתחיל הבירור!

האם אנחנו מאמינים לזקן הזה שקוראים לו משה, שבא לפה לבשר לנו שעם ישראל עוזב, או שהוא הולך למדבר לעבוד את ה' שלושת ימים? האם נאמין לו, או לא נאמין לו? נתייחס אליו, או 'מיהו בכלל?!' – ככה פרעה והחברים שלו והשרים שלו: 'מה פתאום שנשחרר?!' "הבה נתחכמה לו", וכן הלאה.

אז יש ערפל קרב כבד. וזה גם נסיון למשה רבנו – איך הוא יקבל את זה שלא הכל מסודר, הוא לא בא והכל מסודר. גם לאברהם אבינו לא

היה שום דבר מסודר. הבטיחו לו שהוא יקבל את הארץ – ופתאום הוא צריך לקבור את שרה, הוא צריך לשלם בכסף על המקום. אחר כך היה גם רעב, והיה צריך קודם לרדת למצרים, וכן הלאה.

זאת אומרת, הצדיקים מקבלים שליחות משמים, וממש בנבואה, אלה שהם בדרגה הזו. ה' שולח אותם, נותן להם את התפקיד, נותן להם את ההנחיות, נותן להם את ההוראות ואפילו את השלבים. אבל כשבאים להוציא מהכח אל הפועל – יש תקלות... כל מיני תקלות, כמו שלהבדיל להבדיל יש תקלות טכניות. בן

"תלמדו, תלמדו. צריך ללמוד מוסר, חסידות, קבלה, דרך עץ החיים, ללמוד את כל פרד"ס התורה, והמלצה חמה: גם ללמוד פרקי אבות – לראות איך רבותינו עבדו את ה', זכותם תגן עלינו."

תשובת כל העולמות כולם: שעל ידי התשובה שאנחנו עושים יהיה תיקון לכל העולמות ולכל צינורות השפע ולכל מה שצריך.

ותשובה – תשוב ה"א: ה"א, זו השכינה – להקים שכינה מעפרה ולהשרות את שכינתו יתברך על הר הבית בקודש הקודשים.

זו לא עבודה כל כך פשוטה כמו שזה נראה. כל אחד מאתנו צריך להשתדל במה שהוא יכול, כמה שיותר, מאהבה – הרבה מאהבה! רוצים שזה יהיה מאהבה, מאהבה ומראה, מראה ומאהבה – אבל הרבה אהבה, הרבה התעוררות!

ה' יתברך שולח לנו דרכים וצדיקים בכל הדורות – להתחזק, לדעת איך להתקרב אליו, איך לעשות לו נחת רוח, איך למצוא חן בעיניו.

הכי חשוב למצוא חן בעיניו, כמו שכשילד מוצא חן בעיני אבא ואמא – הם סולחים לו, עוזרים לו, מרחמים עליו, מקדמים אותו, שמחים בו. אז אנחנו צריכים לעשות דברים טובים כדי שאבא שבשמים ישמח בנו, ישמח. אם יש שמחה – נגמר הכל! הגאולה תבוא בשמחה וברחמים, "אז יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה".

אז עכשיו יש את הבירור: מי בטבע, מי ביצר – או מי בקדושה, בעבודת ה'. ובתוך עובדי ה' – מי עובד 'לְשִׁמָּה', מי עובד פחות, מי עובד יותר לשמה. זו לא רק הכמות, זה לא רק לעשות רושם כלפי חוץ שאתה צדיק ותלמיד חכם ולומד תורה ויודע הכל, לא. זה צריך להיות לשם שמים, לעשות נחת רוח לאבא שבשמים, לא לעצמך, לדאוג לצרכי שמים:

להיות בקנה אחד עם ה' יתברך,

להיות מְכוֹנֵן לה' יתברך,

"תמים תהיה עם ה' אלקיך",

לעשות הכל על דעת המקום.

תתעמקו בתנאים האלה, תנאי העבודה – הם לא נאמרים סתם.

ועכשיו נעבור לתקופתנו – שאנחנו גם מצפים לישועה ולגאולה השלמה, אנחנו גם בעולם החומר ובזמן של הסתר פנים, "הַחֲשֵׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ", ומתישהו בטח יבוא המשיח. אולי יבוא קודם אליהו הנביא, אולי לא – מחלוקת. לא יודעים בדיוק מה יהיה ואיך יהיה עד שיהיה.

אבל מה שרואים זה חושך גדול, אנשי הטבע חזקים, אנשי העולם הזה חזקים, שולטים ביד רמה, ומאמינים באידיאולוגיה – כל אחד איזו אידיאולוגיה שיש לו. כל מיני דתות אחרות – כל אחד חושב שהדת שלו היא הנכונה, ומאמינים בזה.

ומפת הקרב לא קלה בכלל בשביל עם ישראל – רוצים לחסל חס ושלום את המדינה עם פצצות אטום וכל מיני, כן יעזרו לנו לא יעזרו לנו, כל הסיפורים שקורים היום. זה עולמו של בורא עולם! אלה בניו של מקום! זו ארץ הקודש! זה אותו דבר. זה לא... אנחנו לא בפלנטה אחרת מאיפה שהיה משה רבנו ופרעה להבדיל ועם ישראל. לא.

ועכשיו יש שעבוד מלכויות עדיין, אנחנו משועבדים למלכות של הצד השני. שכינה בגלות עדיין, למרות שיש ברוך ה' הרבה יהודים פה בארץ הקודש. והרבה ערפל קרב. "כָּלוּ כָּל הַקְּצִיין" – זאת אומרת, כל הזמנים שהיתה אפשרות שתבוא הגאולה כבר הסתיימו, עכשיו יש את התאריך האחרון שיהיה, לא ידוע, בעזרת ה'. אבל הכל תלוי בתשובה. "כלו כל הקצין", רק תשובה מעכבת.

אנחנו אומרים: תשובה, תשובה שלמה, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א. תתעמקו בשלבים ובאיכות של העבודה. צריכה להיות עבודה איכותית, לא רק תשובה ככה בקטנה.

תשובה, תשובה שלמה: לא רק לקבל על עצמו תפילין ומשהו. לא, תשובה שלמה!

תשובה לשם שמים: לא בשביל להציל את עצמי מהגיהנום. זה טוב, אבל זו לא המטרה. זה צריך להיות כדי לעשות נחת רוח לה'!

ואם נזכה בעזרת ה', אז בסוף יהיה טוב, יהיה נחמד, תהיה גאולה ברחמים – כי עכשיו החושך רציני מאד והייסורים גדולים, גם בפרט גם בכלל. גם בכלל, לא רק לעם ישראל – כל העולם כולו בצער, במבוכה, פעם וירוס כזה, פעם מוטציה כזאת, החכמים לא מוצאים מה לעשות.

כל זה משמים – שלא נהיה גאותנים, שלא נחשוב את עצמנו "כחי ועצם ידי", שלא נחשוב שאנחנו מנהלים את העולם. הרבה יש בזה, הרבה חשבון נפש, שלא נחשוב שהכל טבע ואנחנו על כל דבר נמצא תרופה ונמצא חיסון, והכל יסתדר. הלואי. הלואי שזה בקלות יסתדר. אבל בינתיים זה לא שנה... שנתיים של מצב לא רגיל!

כן, אז לפי הסטטיסטיקה כל מאה שנה יש מגיפה. אין סטטיסטיקה, ואין כלום. יש רק השגחתו יתברך. אם ה' רוצה, אין שום מגיפה, לא מאה שנה ולא בכלל.

אין טבע, אין כלום. יש רק רצונו יתברך, ואנחנו, מה אנחנו עושים. אנחנו, זה עם ישראל, איך אנחנו מתנהגים, וגם אומות העולם איך מתנהגים. גם אומות העולם, יש להם חובה של שבע מצוות בני נח.

האם הם מקיימים או לא? יש להם מצוה לעזור לעם ישראל ולא לעשות רע לעם ישראל – אז האם הם עושים את זה או לא. הרבה שאלות: האם שומרים על המוסר או לא? איך מתייחסים לזקנים ולמבוגרים? אם יש כבוד להורים, למורים, למבוגרים, לסבים, לסבתות, או שהכל מתפרק ויש 'חֶצְפָּא יִסְגָּא', החוצפה מתגברת?

וההשגחה העליונה משגיחה על הכל, רואה הכל, רואה את כולנו. הכל גלוי לפניו. וגם בבית דין של מעלה דנים על הכל. מפחיד בית דין של מעלה. זה לא דבר פשוט. מבינים? אז "מֵאֵד מֵאֵד הָיִי שֶׁפֶל רוּחַ, שֶׁתְּקוּת אָנוּשׁ רַמָּה".

צריך לתת דוגמא טובה לילדים, לאנשים, 'וואו תראה, אשרי יולדתו שהוא איש טוב, שהוא למד תורה, שמקדש שם שמים' – אנשי חסד, אנשי אמנה, אנשי אמונה, אנשים ישרים, רחמנים, מאמינים בני מאמינים, צנועים, כל המעלות!

תלמדו, תלמדו. צריך ללמוד מוסר, חסידות, קבלה, דרך עץ החיים, ללמוד את כל פרד"ס התורה, והמלצה חמה: גם ללמוד פרקי אבות – לראות איך רבותינו עבדו את ה', זכותם תגן עלינו.

לא העיקר רק הכמות – איכות! העבודה האמיתית, כמו שהדגיש רבנו הבעל שם טוב הקדוש – עבודה נקיה, עבודת הלב! זה לא דבר פשוט לעבוד באמת עם כל הלב לשם שמים, לב נקי. לא קל.

ושלא יהיו תלונות, אפילו אם התלונות לשם שמים. כן, משה רבנו, שהתלונן בשביל לשמור על עם ישראל ולשמור על כבודו יתברך – ובכל זאת קיבל תוכחה מה'. ה' האלקים דיבר אליו. שלא נדע, מפחיד! מה נגיד אנחנו אזובי הקיר? לא להתלונן, לא להתלונן, להתעמק. אם באים ייסורים, להוריד את הראש, לבקש סליחה, לפשפש במעשים.

להשתדל בכל יום ובכל רגע להיות טובים יותר, להיות בני אדם טובים, אנשים טובים, לא לעשות רע לאף אחד, לרצות רק לעזור. מידות טובות, זה חשוב מאד! חשובות מאד המידות!

אם אין מידות טובות, מה עוזרת החכמה והגדולה של הבן אדם? זה שיש לו שכל – אז יש גם בינה מלאכותית, ויש רובוט שיש לו יותר שכל מאשר לנו. זה לא... אנחנו לא צריכים להיות רובוט. אנחנו צריכים להיות: לב רחמן, לב מבין, לב מקשיב, לב כואב, לב דואג ועוד כהנה וכהנה.

”היצר הרע משתלט על האדם ורוצה לגמור אותו, לגמור לו את העולם הזה ואת העולם הבא רחמנא לצלן. זה היצר הפרטי. והיצר הכללי, שרוצה לפגוע בקדושה רחמנא לצלן. מלחמה גדולה! צריך רחמי שמים!”

מהרוחניות שיש בו, הנרנח"י, מה זה בן אדם? כלום. כלום.

אז ה' יעזור שלא נתגאה! שאלו את רבנו הבעל שם טוב הקדוש עצה, 'האם יש עצה נגד הגאווה?' הוא אמר: 'אין עצה. רק שה' יעזור'. אבל – אין עצה, אבל יש מלחמה! צריך להילחם! לא להתגאות, לא להסכים.

ועוד עצה קטנה: אם בן אדם מתחיל להתגאות – שיסתכל על העבירות שהוא עשה, שיזכור את העוונות שהוא עשה. זה יביא לו בושה, ואז הוא יבין שהוא כלום, שלא יתגאה. למה רבנו הקדוש לא היה יכול לתת את העצה הזו? כי לא היו לו עוונות. מעולם לא היה לו שום עוון, היה טהור וקדוש. אבל אנחנו בדור שלנו, יש לנו הרבה, הרבה עוונות. כשנעשה תשובה מאהבה – יהפכו להיות זכויות. יהיו לנו הרבה זכויות!

ה' יעזור שנצליח! להתחזק לעבודתו יתברך, בשמחה! בשמחה! "עבדו את ה' בשמחה!"

לחיים! לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק!

שבוע טוב ומבורך.

ה' יעזור שנצליח להתגבר! זה לא קל להתגבר. אני רואה אנשים שבאים ליעוץ הרוחני – כל אחד תפוס בעניינים שלו, רואה את הצרה שלו, לא תמיד רואה את צרת זולתו. כדי לעזור להם צריך לדייק מאד, להסביר להם את מפת הקרב, בסיעתא דשמיא, כדי שירצו לשמוע וינסו לתקן, לעשות משהו טוב, לא לעשות חורבן.

אנשים עושים חורבן על כלום, על כלום, על כבוד ועל גאווה. ועל זה שהוא נעלב או היא נעלבה יכולים להחריב את הבית, ואין רחמנות על הילדים. ה' ישמור! על כלום. על כלום. באמת על כלום... או הבעל מתעלל באשה על כלום, או האשה לא מתנהגת כראוי גם על כלום – הכל, יש הכל בקיצור.

כל זה – זה דעות עקומות מעורבות טוב ורע ומידות מעורבות טוב ורע וחוסר עבודה, חוסר מאמץ, היצר הרע משתלט על האדם ורוצה לגמור אותו, לגמור לו את העולם הזה ואת העולם הבא רחמנא לצלן. זה היצר הפרטי. והיצר הכללי, שרוצה לפגוע בקדושה רחמנא לצלן. מלחמה גדולה! צריך רחמי שמים! מה אנו מה חיינו? בן אדם הוא כלום. כלום. שום דבר. ישק של נוזלים – זה הבן אדם. חוץ

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

"במקום שקשה לך תתאמץ! כי במקום שקשה לך שם התיקון שלך. תתאמץ – בתנאי שלא תינזק – אם תברח מהתיקון, התיקון ירדוף אחריך, וישיג אותך ודאי כשאינך מצפה לו, לכן ברגע שזיהית קושי – זיהית תיקון! טפל בו מיד לפני שיעלם ויופיע ממקום בלתי צפוי! ובמקום התמודדות עם תיקון, תצטרך להתמודד עם נפילה, והצער הקושי והמאמץ יהיה רב פי אלף מונים! לו קיבלת את האתגר הראשוני של התיקון המקורי ופתרת אותו מלכתחילה!"

מתוך 'מעין המלכות' מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיך-סופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איך-סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוך! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוך, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ